'అమ్మన్నా, నీ కోసం వస్తున్నా. తయారుగా ఉండు' అని పరలోక గతుడైన భర్త చెబుతూంటే ఆమె ప్రయాణం కట్టకుండా ఉండగలదా?

తలాసని

శ్రీపద్మావతి

"**మీరు** దేన్ని గురించీ ఎక్కువ ఆలోచించ కూడదు. మీకు మనస్సుకు ఎక్కువ విశ్రాంతి అవసరము" అన్న డాక్టరు మాటలతో హనుమాయమ్మగారికి తను ఇంక ఆట్టే రోజులు బతకనేమోనని అనుమానము ఎక్కువ అయింది.

"గుండె కొంచెము బలహీనముగా ఉన్నది. కాబట్టి మీరు ఎక్కువసార్లు మేడమీదికీ, కిందికీ తిరుగుట మంచిదికాదు. గనుక అన్నీ పైనే జరిగే సదుపాయాలు చేయించుకోండి. మనస్సుకు కూడా విశ్రాంతి చాలా అవసరం" అని డక్టరు గారన్నారు.

పక్కనే ఉన్న మేనల్లుడు సుబ్రహ్మణ్యంతో, "మీరేమీ భయపడ నక్కరలేదు. ఆవిడ ఇంకా ఇరవయ్యేళ్లు గారంటీగా బ్రతుకుతుంది. కొంచెం మనస్సుకు ఉల్లాసంగా ఉండేటట్లు చూడండి" అన్నాడు డాక్టరు.

సుబ్రహ్మణ్యం ఆ రోజు సాయంకాలమే రేడియో ఒకటి కొనితెచ్చాడు. రేడియో ప్రసారమూ అదీ ఎలా చేస్తారో ఆవిడకు అన్నీ వివరంగా పెట్టి చూపించాడు. ఆవిడ కిందికి వెళ్లకుండా అన్ని ఏర్పాట్లూ జరిగాయి.

హనుమాయమ్మగారికి సుబ్రహ్మణ్యం అంటే తగని అపేక్ష. మొదట్లో కొన్నాళ్ళు [illegible] అంటే చాలా అపేక్షగా ఉండేది. ఇందిరను తన దగ్గరే పెట్టుకొని చదువూ అదీ చెప్పించి[illegible] ఆస్తి కూడా ఇందిర పేరనే వ్రాయించివేసింది. కాని, ఇందిరకు ఈవిడ చాదస్తాలూ [illegible] గిత్తించాయి. ఇంక యీవిడ దగ్గర ఉండలేక తను ప్రేమించిన ఒక అబ్బాయిని [illegible] ఎక్కడికో వెళ్లిపోయింది. దానితో [illegible] బాగా విరక్తి కలిగి ఎటూ తోచక [illegible] మేనల్లుడు వదిలి [illegible] తెలియగానే అతణ్ణి రప్పించి [illegible] దగ్గరే ఉండిపొమ్మని కోరింది

ఇందిరలా కాకుండా, ఇతను ముసలావిడను బాగా శ్రద్ధగా చూసేవాడు. చివరికి వీలునామా మార్పించి ఆస్తి అంతా మేనల్లుడి పేర వ్రాయించింది ముసలావిడ.

మేనల్లుడు ఇంట్లో లేనప్పుడు రేడియో పెట్టుకొని సంతోషంగా కాలక్షేపము చేస్తూ ఉండేది.

ఆ రోజు సాయంకాలము సుబ్రహ్మణ్యం క్లబ్‌కు వెళ్ళాడు. రేడియోలో సంగీత రూపకం వింటూ ఉన్న హనుమాయమ్మగారికి ఉన్నట్టుండి రేడియోలో బర్‌బర్ అన్న శబ్దం వినిపించింది. సంగీతం ఆగిపోయింది. మెల్లిగా ఏదో లోకంలో నుంచి వినిపించినట్లు, 'అమ్మన్నా, నీకు వినిపిస్తోందా? నేను శేషయ్యని మాట్లాడుతూంట. నీకోసం వస్తున్నా. తయారుగా ఉండు' అన్న మాటలు వినపడ్డాయి.

సంగీత రూపకం మళ్ళీ ప్రారంభమయింది. ఎప్పుడో చనిపోయిన తన భర్త గొంతు ఇక్కడ వినపడటమేమిటి? తను కలగాని కనడంలేదుగదా! 'ముసలితనంవల్ల ఈ పిచ్చి ఊహలు మనస్సులో ఉండటంచేత ఇలా నా మనస్సుకు అనిపిస్తున్నదేమో!' అయినా అది తన భర్త శేషయ్య గొంతే. వారే తన్ను పేరున పిలిచేవారు. ఏమన్నారు? 'నీకోసం వస్తున్నా. తయారుగా ఉండు.' తాను గుండె బలహీనంకోసం చేసిందంతా వృథా!

కాని ఆవిడ యీ విషయాన్ని ఎవ్వరికీ చెప్పలేదు. మర్నాడంతా ఆవిడ యీ విషయాన్ని గురించే ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయింది.

కొన్నాళ్ల తర్వాత అదేస్వరం! అదే సమయంలో!! 'అమ్మన్నా, నీకోసరం తొందరలోనే వస్తున్నా.' రేడియోమామూలుగా సాగిపోతూంది. ఇదంతా కలెందుకవుతుంది! వంటమనిషి సీతాలక్ష్మమ్మగారిని కేకవేసింది. వంటావిడకు అరవయ్యేళ్ళు ఉంటాయి. యజమానురాలంటే ఆవిడకు అగని అపేక్ష, గౌరవమూను.

"చూడండి. నా బీరువా మీకు తెలుసుగా? అందులోనే మధ్యలో నా అంత్యక్రియలకు కావలసినవన్నీ ఉన్నాయి."

"ఛీ! ఛీ! ఏమిమాటలండి అవి? ఇటువంటి అవాచ్యపుమాటలు మీరు అనుకోకూడదు" అంది నొచ్చుకొంటూ ఆవిడ.

"ఇందులో అవాచ్యమేముందమ్మా? అందరూ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వెళ్లవలసిన వాళ్లమే. నాకు మాత్రము వయస్సేమీ తక్కువకాదుగదా? డెబ్బైయ్యేళ్ళు."

వంటావిడ చీదడం మొదలుపెట్టింది.

'ఎంతఆపేక్ష పాపం! తానంటే ఎంతోఇష్టం. ఎన్నాళ్లనుంచో తన్ను కనిపెట్టి ఉంది. నేను చచ్చే ముందు యీవిడకి ఏమైనా కొంత ముట్టచెప్పాలి.'

వీలునామాను ఒకమాటు పంపించవలసిందిగా ప్లీడరుగారికి కబురు వెళ్ళింది. ఒక రోజు భోజనము చేస్తూన్నప్పుడు, "మన ఇంట్లో క్రింద గదిలో ఉన్న ఫోటో ఎవరిది అత్తయ్యా, ఆ బుర్ర మీసాలున్నది?" అని అడిగాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

"మీ మామయ్య చిన్నప్పటి ఫోటో నాయనా అది."

"అదే నేనూ అనుకొన్నాను. కాని అదెలా సంభవం!"

"ఏమిటి నాయనా అది?"

"ఏమీ లేదత్తయ్యా ఉట్టి.....!"

హనుమాయమ్మ ఏమీ అడగలేదు. సాయంకాలం మళ్లీ అదే ప్రస్తావన అత్తయ్యే తెచ్చింది.

"పొద్దున్న నీవు ఏదో చెప్పబోయి ఆగావు."

"అబ్బే, ఏంలేదు. నా పిచ్చి ఊహకే నవ్వొస్తోంది. నిన్న పైకొచ్చేటప్పుడు ఎవరిదో మొహం ఆ చివరి గది కిటికీలోంచి కనిపించినట్లయింది. ఎవరిదైయ్యుంటుందా అని వంటావిడని అడిగాను—'ఎవరన్నా వచ్చారా' అని. కాని ఆవిడ ఎవరూ రాలేదంది. తర్వాత ఆ గదిలో ఫోటో కనబడింది. అదే మొహం. ఎప్పుడో పరధ్యానంగా ఆ ఫోటో చూచి ఉంటాను. అదే అలా అనిపించి ఉంటుంది."

"అదే. చివరి గది కిటికీయా?"

"అవును. ఏం?"

"ఏంలేదు."

కాని ఆవిడ తనలో 'ఆదిశేషయ్యగారి గదే. ఆయనే వచ్చి చూసి ఉంటాడు!' అనుకొన్నది.

అదే సాయంకాలం సుబ్రహ్మణ్యం ఇంట్లో లేడు. రేడియో ట్యూన్ చేసింది ముసలావిడ. ప్రసారం విరిచిపోయింది. అదే గొంతు!

'అమ్మన్నా, తయారుగా ఉన్నావుకదూ? వచ్చే శుక్రవారం రాత్రి తొమ్మిదిన్నరకి వస్తాను. ఏం భయంలేదు. తయారుగా ఉండు.'

కొన్ని క్షణాలు అలాగే కూర్చుండిపోయింది. కాని, తర్వాత కలం, కాగితం తీసి, 'ఈ రోజు రాత్రి నేను గతించిన నా భర్త గొంతు విన్నాను. వచ్చే శుక్రవారంరాత్రి తొమ్మిదిన్నరకి నాకోసం వస్తానన్నారు. నేను అదే రోజు మరణిస్తే, దానికెవరూ బాధ్యులుకారు' అని వ్రాసింది. దాన్ని కవరులో పెట్టి వంటావిడ చేతికిచ్చి, "నేను శుక్రవారం రాత్రి చచ్చిపోతే ఈ ఉత్తరము డాక్టరు గారికి ఇవ్వ"మని చెప్పింది.

ఆవిడ ఏమో చెప్పబోయింది. "ఫర్లేదు. నువ్వేమీ మాట్లాడకు, నీకు ఈ రెండువేలరూపాయిలు ఇస్తున్నాను. తీసుకో. నేను చెప్పినట్టు చేయి" మంది.

ప్రొద్దున్నే సుబ్రహ్మణ్యం, "ఏమయిందత్తయ్యా? నీకు వంట్లో బాగుండలేదా? నీకింకా ఇరవైయ్యేళ్ళ ఆయుర్దాయం ఉందన్నాడు డాక్టర్."

"నువ్వు శుక్రవారం రాత్రి ఎక్కడికయినా వెళ్తున్నావా?"

"ఏం? నాతో ఏమన్నా పని ఉందా? సాయంవుండి పొమ్మంటే వుంటాను."

"అక్కర్లేదు."

శుక్రవారం సాయంకాలం ఆవిడ ఒక్కతే తన గదిలో కూర్చుంది. చేయవలసినవన్నీ చేసింది. ప్లీడరు గారు పంపించిన వీలునామా చూసింది. ఒకసారి చదువుకొని తృప్తిగా నిట్టూర్చింది. చివరి రోజుల్లో తనకు ఎంతో తోడుగా ఉన్నాడు. గడియారం తొమ్మిది కొట్టింది. తను తయారుగానే ఉంది. రేడియో పెట్టింది. తన భర్త గొంతు వినవచ్చు అనుకొంటూ ఉండగానే తలుపు దగ్గర అడుగుల చప్పుడు! గుండె ఆగినట్టు అనిపించింది. మెల్లిగా తలుపులు తెరుచుకొంటున్నాయి. ముసలావిడ లేచింది. ఆవిడ చేతిలోని వీలునామా పక్కనున్న నీళ్లబాల్చీలో పడిపోయింది.

తలుపుల మధ్య తన భర్త ఆకారం! అదే పాత కోటు!! అవే బుర్ర మీసాలు!! తనకోసం వచ్చాడు. అంతే. చాపచుట్టగా క్రింద పడిపోయింది.

శిరోజాలంకరణ

చిత్రం—వై. బాలయ్య (నారాయణరావుపేట)

అరగంట తరువాత పైకి వచ్చిన వంటావిడ కంగారుగా డాక్టరును, సుబ్రహ్మణ్యాన్ని పిలిపించింది. డాక్టరుకు ఉత్తరం ఇచ్చింది. ఉత్తరం చదివి, "ఏవో పిచ్చి పిచ్చి భయాలతో మీ అత్తయ్య మరణించింది. హఠాన్మరణం కనుక 'పోస్టుమార్టం' చేయాలి" అన్నాడు. సుబ్రహ్మణ్యం తలఊపాడు.

మర్నాడు రాత్రి అందరూ నిద్రపోతున్నప్పుడు రేడియో వెనుకనున్న తీగను తన గదిలోవరకూ

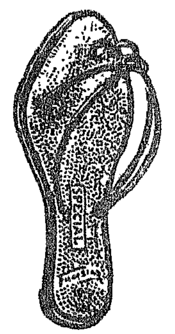

'ఫిలింస్టార్'

లెదర్—సోల్ నిలాన్ ప్లాస్టిక్ చెప్పులు

అందమైన డిజైను, మంచి రంగులు—స్త్రీలకు కాలేజీ బాలికలకు—కొంతలు పంపండి.

ధర: స్పెషల్ రు.5/75 కాశ్మీర్ రు. 7/25 పోస్టేజి రు. 1/50 అదనం.

ఏ రెండు జతలైనా ఒకేసారి కొంటే పోస్టేజి ఉచితం. వి. పి. పి.గా పంపమని వ్రాయండి. లేదా మనీఆర్డరు చేయండి. నచ్చకపోతే సొమ్ము వాపసు. జాబులు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను. డీలర్ల ఎంక్వయిరీలు కోరబడుతున్నవి.

ALANKAR TRADERS (APV) Gandhi Bagh, Nagpur-2.

పనామా

సౌందర్య సాధనాలు

పనామా సౌందర్య సాధనాలు మీ అందాన్ని యినుమడింప చేస్తాయి. పనామా సౌందర్య సాధనాలు — ఫేస్ పౌడర్, టాల్కం పౌడర్, ఫ్రేగన్ టాల్కం, షెప్రాన్ స్నో, పనామా పొమేడ్ —అవన్నీ మిమ్ము సౌందర్య జలధిలో జలక మాడిస్తాయి. పైగా నిగనిగలాడే శిరోజాల సౌందర్యానికి పనామా "బ్రిలియంటైన్" కంటె మరో సాధనం లేనేలేదు!

ముగ్ధ మనోహరత్వానికి

పనామా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
కలకత్తా బొంబాయి న్యూ ఢిల్లీ

తలచినది

ఉన్నదాన్ని కత్తిరించివేశాడు సుబ్రహ్మణ్యం. కృత్రిమ మీసాలు కాల్చివేశాడు. తన ప్రయత్నం ఎంత జయప్రదంగా నెరవేరింది! తానూహించినట్టే అన్నీ జయప్రదంగా జరిగిపోయాయి, ఏమీ అనుమానంలేకుండానే. దహన క్రియలు ఘనంగానే చేశాడు. ఆ ముసలావిడ ఇంకా ఇరవైయేళ్ళు బ్రతికి ఉంటే! తన ఆర్థిక దుస్థితి! ఇరవైవేల అప్పు, తను ఏమై ఉండేవాడు?

వంటావిడ ప్లీడరుగారు వచ్చారని, తనను చూడగోరుతున్నారని చెప్పింది. "మీరు వీలునామాకోసం కబురు చేశారు. అది అవిడ దగ్గరే ఉంది" అన్నాడు ప్లీడరు.

ఆశ్చర్యపోయాడు సుబ్రహ్మణ్యం. "మీ దగ్గరున్నట్లు అత్తయ్య చెప్పిందే!"

"అవును, మొదట నా దగ్గరే ఉంది. కాని పోయిన మంగళవారం కావాలని కబురుచేస్తే పంపించాను. అవిడ కాగితాల్లోనే ఉంటుంది. వెదకండి."

సుబ్రహ్మణ్యం ఆవిడ కాగితాలన్నీ వెదికే ఉన్నాడు ఇదివరకే.వంటావిడకు కబురుపెట్టాడు. వీలునామా గురించి అడిగాడు. ఆవిడ తాను యజమానురాలు చనిపోయేరోజు ఆవిడ చేతుల్లో ఏదో కాగితం చూశాననీ, నీలం కవర్లోనుంచి తీసిందనీ చెప్పింది.

సుబ్రహ్మణ్యం కూడా నీలం కవరు టేబుల్ మీద చూశాడు. ఒక్క ఊపులో పరుగెత్తి కవరు తెచ్చాడు.

ఖాళీది!

"వీలునామా దొరక్కపోతే ఏమవుతుంది?"

"దొరక్కపోతే మేనకోడలు ఇందిరకు పాత వీలునామా ప్రకారం ఆస్తివస్తుంది. మీరేమైనా మీ అత్తయ్యతో గాని ఘర్షణపడ్డారా?"

"లేదు! ఎప్పుడూ లేదు."

ప్లీడరుగారు నమ్మినట్లు కనిపించలేదు. తానింతకుముందు ఆడిన అబద్ధాలన్నీ నిజమని నమ్మేవారు. ఇప్పుడు నిజం నమ్మటంలేదు. హఠాత్తుగా జ్ఞాపకం వచ్చింది. ముసలావిడ లేవడం, ఆవిడ చేతుల్లోంచి ఏదో కాగితం పక్కనే ఉన్న నీళ్ల బాల్చీలో పడిపోవటం. నీళ్లతోపాటు నౌకరు కాగితాన్ని కూడా పారవేసి ఉంటాడు! ఆ పొగరుమోతు ఇందిరకోసమా తానింత కష్టపడి నాటకమాడి, ముసలావిడను తొందరగా మరో లోకానికి పంపించింది! అంతలో ఫోన్ మోగింది. డాక్టరు గొంతు. "పోస్టుమార్టంవల్ల గుండె చాలా శిథిలావస్థలో ఉన్నట్లు స్పష్టమైంది. అవిడ రెండు నెల్లకంటె ఎక్కువ బ్రతికి ఉండేదికాదు!"

ఫోను చేతినుంచి జారిపోయింది. స్పృహతప్పి పడిపోయాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

ప్లీడరుగారు "ఒంట్లో బాగాలేదా సుబ్రహ్మణ్యం!!!" అని అడిగారు. ★